

[Alvilda Larsen.]

dette kunne jo skyldes, at man som medlem af dette høje ting ikke har fået nogen meddelelse om, hvad ministeren agtede at gøre med loven. Jeg har netop i min motivering henvist til den almindelige fremgangsmåde, der ellers anvendes her i tinget, at der tilstilles partierne meddelelse om, hvornår lovene udløber; man har fået en sådan oversigt bl. a. fra boligministeriet, men heri tales der kun om lejeloven og byggestøtte-loven, men værelseloven er ikke nævnt. Derfor kan man ikke bebrejde mig, at jeg først stiller spørgsmålet nu.

Det af ministeren i februar 1948 forelagte forslag til værelselov var et forslag, som allerede betød en skamfering af det af ungdomskommissionen udarbejdede forslag, der tog sigte på fremskaffelse af henholdsvis 30 000 og 200 000 værelser, og efter udvalgsbehandlingen blev forslaget yderligere forringet. Det blev et syndigt sammenroderi af 15 udvalgsmedlemmers forskellige standpunkter, og når ministeren lagde navn til denne lov trods advarslerne dengang fra mit partis side, mener jeg også, at ministeren har det fulde ansvar for loven. Man kan naturligvis, som ministeren her gør det, tage konsekvensen af det dårlige arbejde og lade loven udløbe, når man ikke ønsker at forlænge den uændret, men var der ikke også den mulighed, at man kunne forbedre den? F. eks. har priserne på de anviste værelser jo forhindret mange i at tage mod et tilbud, og jeg vil tillade mig at stille den højtrædede minister yderligere et spørgsmål: Hvilke priser har der været for de tilbudte værelser? Ved man det, og er behovet for billige værelser opgjort?

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærboel): Det ærede medlem sagde i første omgang, at hun ved en bestemt lejlighed, i et bestemt tilfælde havde set, at jeg havde sagt, at jeg ikke agtede at forlænge værelseloven. Nu kom dog bekendelsen, forsåvidt som det fremgik af det ærede medlems udtalelser, at hun var fuldt bekendt med mit standpunkt i så henseende. Det er rigtigt, at vi fik en lov, som var meget utilfredsstillende, og når det ærede medlem siger, at jeg modtog loven trods det, det ærede medlem kalder for advarslerne fra det kommunistiske parti, vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke modtager nogen advarsler derfra. Jeg modtog loven og gjorde mine bemærkninger til den og sagde udtrykkeligt, at jeg betragtede den som ufuldstændig og ikke tilsigtende det formål, som loven skulle tilsigte, men når

jeg tog den i den omgang, var det, fordi jeg anså det for bedre at have en dårlig lov en slet ingen lov. Nu har det imidlertid vist sig, at loven ikke har haft nogen som helst effektiv virkning, og med den konstellation, der er her i tinget, tror jeg også, det ærede medlem fru Alvilda Larsen må erkende, at der ikke er mulighed for at gennemføre en virkelig værelserationering.

Ved opgørelsen i hovedstadsområdet, efter at loven var vedtaget, meldte der sig 5800 ansøgere; det blev efterhånden reduceret til 1300. Mellem 500 og 600 skaffede sig selv værelse. Omkring 2000 ansøgere reagerede overhovedet ikke på boligudvalgets anmodninger om at give møde til nærmere redegørelse for deres forhold. Ca. 1200 blev afvist, da de af forskellige grunde ikke opfyldte betingelserne for at få anvist værelse. Over 700 nægtede at modtage anvist værelse eller svarede ikke på en meddelelse om, at der var anvist dem et sådant.

Man har lov at sige, at den ungdom, som meget demonstrativt, straks efter at jeg var blevet boligminister, mødte op her i demonstrationstog for at fortælle mig om den mangel på værelser, der var, jo derefter svigtede. Til trods for at det måtte være bekendt også udenfor rigsdagens mure, at jeg gjorde forsøg på alle måder på at hale et lovforslag i land, som dog var brugbart, kom der ikke nogen som helst tilkendegivelse fra ungdommens side og har heller ikke været det siden, så jeg tror trods alt ikke, at ungdommen kan være så dårligt stillet, som man vil gøre det til, og i hvert tilfælde kan ungdommens passivitet ikke bidrage til, at jeg skulle gøre et forsøg, som jeg på forhånd kunne vide ville mislykkes, på at komme med en forbedret værelsesanvisningslov her i det høje ting.

Jeg kan derfor kun gentage, for at det ærede medlem ikke skal være i tvivl, at jeg ikke agter at fremsætte forslag, hverken om forlængelse af den nuværende lov eller om en forbedret lov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alvilda Larsen* til socialministeren.

Mener socialministeren, at den praksis, Københavns kommune anvender overfor boligløse familier, er i overensstemmelse med bestemmelserne i forsorgslovens § 279?

Alvilda Larsen: Et københavnsk eftermiddagsblad bragte for et par dage siden en artikel, hvori det fortæltes, at politiet